

voĉon (certe la voĉon de l' Kuniklo) diranta :
 "Pat, Pat, kie vi estas, kanajlo?" kaj responde
 (de malproksime) jen alia voĉo de ŝi nekonata :
 "Se plaĉas, Moŝto, jen mi tie ĉi. Mi fosas
 pomojn."

"Fosas *pomojn*? Ĉi tien, sencerbulo, kaj
 eligu min el *ĉi tio*." (Denove aŭdiĝas sonoj de
 frakasata vitro.)

"Nun, vi diru al mi, Pat, kio tio estas en la
 fenestro?"

Brako, Ekscelenco. (Laŭ la akcento per
 kiu li parolis li certe estis irlandano.)

"Ĉu 'brako' vi diris, stultulo? Kiu en la
 tuta mondo iam vidis brakon tiel grandan? Ĝi
 ja ŝtopas la tutan fenestron."

"Estas vero, Ekscelenco; sed, malgraŭ ĉio,
 ĝi estas brako."

"Nu, ĝi ne devas esti tie, kio ajn ĝi estas.
 Vi iru tuj kaj forprenu ĝin."

Post tio sekvis longa silento; nur malofte
 Alicio aŭdis flustraĵojn: ekze.,

"Mi ne ŝatas ĝin, Moŝto, tut' ne, tut' ne!" kaj
 "Vi obeu, malkuraĝulo."

En la fino ŝi la duan fojon eletendis la manon
 kaj faris provkapton en la aero. Ĉi tiun fojon ŝi
 aŭdis *du* timkriojn, kaj ankaŭ duobliĝis la sonoj
 de frakasata vitro. "Tiu kukumejo nepre
 havas multe da kadroj" pensis Alicio. "Kion
 oni projektos nun? Pri la projekto eltiri min

el la fenestro, se nur ili povus, mi estus tute
 kontenta, ĉar mi ja ne volas resti tie ĉi
 eterne."

Pasis kelka tempo en plena silento. Poste
 rompis la silenton rulbruo de malgrandaj
 vagonradoj, kaj voĉoj ne malmultaj ekparolis
 ĉiuj kune. Ŝi elaŭdis nur la sekvantajn:

"Kie la alia ŝtupetaro?—Mi ja devis alporti nur unu, la alian
 Bil alportas—Bilĉo, ĝin starigu tie ĉi—Jen en ĉi tiu angulo ni
 starigu ilin—Ne, ne! antaŭ ĉio necesas kunligi ilin, alie ni ne
 atingos la fenestron—Vi ne ĝenu vin, ili jam sufiĉe taŭgas—
 Vi, Bil, ekkaptu ĉi tiun ŝnuron—Ĉu la tegmento subtenos la
 premon?—Gardu vin, jen malfiksiĝinta ardezaĵo—Ho, ĝi jam
 falas, gardu la kapojn sube—(Laŭta frakaso)—Nu, kiu fuŝis
 tion?—Mi kredas ke Bil—Kiu devas derampi la kamentubon?
 —Ne, mi ne volas, vi rampu mem—Tion ne *mi*, Bil devas—
 Bil, la mastro ordonas ke vi derampu."

"Do, Bil devas derampi la kamentubon"
 pensis Alicio. "Ĉiujn malagrablajojn oni trudas
 al Bil. Mi ne volus esti en la situacio de Sro.
 Bil. La fajrujo estas tre mallarĝa, sed malgraŭ
 ĉio mi nepre sukcesos trafi lin per la piedo." Ŝi
 eltiris la piedon kiel eble pleje el la tubo kaj
 atendis ĝis ŝi aŭdis tutapude en la tubo ĉirkaŭ-
 gradadon kaj rampadon de iu besteto (kiaspeca
 ĝi estis, ŝi el la sonoj ne povis diveni). Tiam
 dirante al si 'Tio nepre estas Bil' ŝi provfrapis
 per la piedo en la tubon, kaj atende aŭskultis."

Unue ŝi aŭdis laŭtan ĥoron:

"Jen Bil tie supre! Pafiĝis el tubo!! Falas teren!!!"

